

عنوان مقاله:

رابطه خود مهارگری و خود آگاهی با رضایت شغلی و سلامت روان معلمان شهرستان بافق

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی روانشناسی علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا سنجیده - کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی. دانشگاه آزاد بافق

حسین ارجمند - دکترای تخصصی، مدرس مدعو دانشگاه آزاد بافق.

سینا شفیعی سورک - دکترای تخصصی، مدرس مدعو دانشگاه آزاد بافق.

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر مطالعه رابطه خود مهارگری و خودآگاهی با رضایت شغلی و سلامت روان معلمان شهرستان بافق بود. جامعه آماری این پژوهش توصیفی شامل کلیه معلمان مدارس متوسطه شهرستان بافق بود که تعداد آنها در سال تحصیلی 95-96 741 نفر بودند. با استفاده از جدول تصادفی مورگان و کرجسی، 196 نفر به عنوان نمونه با روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شد. ابزارهای مورد استفاده شامل فرم کوتاه مقیاس خود مهارگری (تاجانی و همکاران، 2004) و پرسشنامه خودآگاهی SCS ریلو و الیک (1998)، پرسشنامه رضایت شغلی دیویس - لافلوکسیت و ویس (1997) و پرسشنامه سلامت روان GHQZ گلدبرگ و هیلر (1979) بودند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار استنباطی همبستگی ساده و تحلیل رگرسیون استفاده شد. یافته ها نشان داد که خودمهارگری می تواند هر دو متغیر ملاک رضایت شغلی و سلامت روان معلمان را پیش بینی کند. همچنین خودآگاهی قادر به پیشبینی رضایت شغلی و روان معلمان می باشند

کلمات کلیدی:

خود مهارگری، خود آگاهی، رضایت شغلی، سلامت روان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/655203>

